

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **L. W. Š.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,

proti
žalovanému: **Městský úřad Lovosice**,
sídlem Školní 407/2, 410 30 Lovosice,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Zásah spočívající v evidenci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, zaznamenaného dne 26. 4. 2018 v registru řidičů v žalobcově evidenční kartě na základě příkazu Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 6. 2020, č. j. 15 A 245/2018-48, částku 20 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce, domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že „se žalovanému přikazuje, aby do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku odstranil z registru řidičů záznam o údajném přestupku žalobce ze dne 22. 1. 2018 podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb. na základě příkazu Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK. Pro případ, že by žalovaný v průběhu soudního řízení od nezákonného zásahu upustil, se žalobce domáhal vyslovení, že „zásah žalovaného vůči žalobci, spočívající v neoprávněné evidenci údajů o údajném přestupku žalobce ze dne 22. 1. 2018 v registru řidičů na základě příkazu Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, byl nezákonný. Současně žalobce navrhl, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit mu náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že veřejná správa uchovává nepravdivé údaje v registru řidičů o tom, že měl zákaz řízení motorových vozidel ode dne 28. 2. 2018 do dne 25. 6. 2018, blokaci řidičského oprávnění ode dne 28. 2. 2018 do dne 26. 6. 2018 a že se dne 22. 1. 2018 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Trval na tom, že podkladové rozhodnutí k předmetným záznamům, a to příkaz Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „magistrát“) ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK (dále jen „příkaz“), dosud nenabyl právní moci. Evidence údajného přestupku v evidenci řidičů je podle žalobce neoprávněná a v rozporu se zásadou presumpce neviny zakotvené v čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Rovněž je v rozporu s čl. 5 odst. 1 písm. d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“), neboť v informačním systému veřejné správy mají záznamy odpovídat skutečnosti. K samotné okolnosti, zda je příkaz pravomocný, žalobce navrhl, aby si soud vyžádal kompletní správní spis magistrátu ve věci sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/18/BalK. Doplnil, že proti příkazu podal dne 27. 2. 2018 odpor prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu a toto podání potvrdil e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem dne 5. 3. 2018. Na výzvu správního orgánu ohledně doložení plné moci reagoval okamžitě, a přesto mu bylo dne 29. 3. 2018 doručeno vyrozumění o nabytí právní moci příkazu s odůvodněním, že plná moc byla Ing. M. J. vystavena dne 29. 2. 2018, tedy dva dny po podání odporu Ing. M. J. Přípisem ze dne 17. 4. 2018 žalobce magistrátu objasnil důvody vystavení plné moci dne 29. 2. 2018, kterým magistrát nepřisvědčil, ačkoliv v tomto směru žalobce výslovně zmínil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004-29.
3. Žalobce se rovněž obrátil na Krajský úřad Ústeckého kraje (tj. nadřízený správní orgán) s žádostí, aby přikázal nečinnému magistrátu vydat v odvolacím řízení rozhodnutí. Žádost žalobce byla zamítnuta, neboť Krajský úřad Ústeckého kraje se domníval, že odpor byl podán opožděně. Současně s žalobou na ochranu před nezákonným zásahem proto podal i žalobu na ochranu proti nečinnosti. Připomněl, že vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí svědčí presumpce správnosti, nikoliv fikce správnosti, a proto se domníval, že by soud měl nejprve rozhodnout o žalobě proti nečinnosti, přičemž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 As 103/2017-73.
4. Závěrem žalobce nesouhlasil se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Rovněž uvedl, že Nejvyšší správní soud prolamuje právo na soukromí účastníků řízení a advokátů vlastní Směrnicí č. 3/2017, Kancelářským a spisovým řádem Nejvyššího správního soudu (§ 130 odst. 1), což je chybný postup, který nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměli by být jejich jména, příjmení a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
6. K věci žalovaný uvedl, že jako obecní úřad obce s rozšířenou působností je povinen po právní moci příslušných rozhodnutí zapisovat do registrů řidičů záznamy o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, záznamy o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu zdravotní nebo odborné způsobilosti a záznamy o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem nebo správním orgánem. Po obdržení pravomocného příkazu magistrátu ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, splnil svoji zákonnou povinnost a uvedl do registru řidičů tento záznam o spáchaném přestupku žalobce. Podotkl, že nemá povinnost přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě bývají záznamy o spáchaných přestupcích provedeny, a to do doby než jsou zákonným postupem zrušeny, přičemž odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 24. 6. 2009, č. j. 52 Ca 10/2009-78.

Replika žalobce

7. V replice žalobce opětovně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 68/2018-26, z něhož vyplývá, že žalovaný je objektivně odpovědný za to, že zaznamenané údaje v registru řidičů odpovídají skutečnosti. Nesouhlasil s argumentací žalovaného, že pouze plnil svoji zákonnou povinnost, neboť otázka zavinění není znakem nezákonného zásahu. K vyvrácení presumpce správnosti doložky právní moci žalobce současně podal žalobu na ochranu proti nečinnosti, která řeší v jistém smyslu předběžnou otázku.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl bez jednání, neboť žalobce a žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto postupem, ačkoliv byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Předmětnou žalobu soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Žalovaným je pak ve smyslu § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. současně platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

určení toho, zda byl zásah nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Dle § 87 odst. 2 s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žaloba je pak ve smyslu § 85 s. ř. s. nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to však neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

10. Podle § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu platí, že záznamy o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, záznamy o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu zdravotní nebo odborné způsobilosti a záznamy o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem nebo správním orgánem se do registru řidičů zapisují až po nabytí právní moci příslušných rozhodnutí. Příslušná rozhodnutí uvedená v předchozí větě jsou orgány, které je vydaly, povinny zaslat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa trvalého pobytu občana.
11. Soud na tomto místě zároveň připomíná, že o žalobě v dané věci již jednou rozhodl rozsudkem ze dne 3. 6. 2020, č. j. 15 A 245/2018-48, kterým žalobu zamítl. Konstatoval přitom, že žaloba žalobce na ochranu proti nečinnosti magistrátu byla pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019-24, zamítnuta, a to mj. s odůvodněním, že proti příkazu nebyl žalobcem podán odpor, a ten tudíž nabyl právní moci dne 28. 2. 2018. Dle hodnocení soudu tak žalovaný postupoval v souladu s § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu, když do registru řidičů zanesl údaje o spáchaném přestupku a výši trestu na základě pravomocného příkazu, a proto se nemohl dopustit neoprávněného zásahu do práv žalobce. Nejvyšší správní soud však na základě kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 As 192/2020-33, nadepsaný rozsudek zdejšího soudu č. j. 15 A 245/2018-48 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, přičemž upozornil, že svým rozsudkem ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 As 112/2020-36, zrušil rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 A 17/2019-24 v nečinnostní věci a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud totiž shledal, že odpor podaný zástupcem žalobce byl včasný a podaný osobou k tomu oprávněnou. Podáním odporu byl tedy příkaz zrušen a řízení o žalobcově přestupku pokračovalo. Jelikož v rozsudku ze dne 3. 6. 2020, č. j. 15 A 245/2018-48, vycházel Krajský soud v Ústí nad Labem právě z rozsudku č. j. 15 A 17/2019-24, který byl pro nezákonnost v otázce podstatné i pro rozhodnutí v této věci Nejvyšším správním soudem zrušen, bylo zřejmé, že právní názor, na kterém byl založen rozsudek č. j. 15 A 245/2018-48, byl nesprávný, a tedy nemohl obstát. Nejvyšší správní soud proto v dané věci vyslovil závazný právní názor, že zdejší soud bude v tomto řízení dále vycházet ze skutečnosti, že příkaz, na základě něhož byl záznam do registru řidičů proveden, nenabyl právní moci. Tímto právním názorem je tedy soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. v dalším řízení vázán.
12. Po opětovném přezkoumání skutkového a právního stavu soud dospěl k rozhodnutí, že žaloba je důvodná.
13. Ze spisové dokumentace postoupené soudu žalovaným byly zjištěny tyto podstatné skutečnosti. Příkazem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BaLK, uznal magistrát žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 22. 1. 2018 v 15:15 hodin v ulici Pražská, poblíž zastávky Městské hromadné dopravy – Vodárna v Ústí nad Labem, ve směru jízdy na Ústí nad Labem, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Felicia, reg. zn. X, na němž nebyla umístěna registrační značka, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a) Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Na příkazu je vyznačeno nabytí právní moci dne 28. 2. 2018 a vykonatelnost dne 30. 3. 2018. Z potvrzení o odevzdání řidičského průkazu je zřejmé, že žalobce dne 7. 5. 2018 odevzdal svůj řidičský průkaz žalovanému z důvodu zákazu řízení motorových vozidel. Z nového rozhodnutí ze dne 21. 6. 2018, sp. zn. MM/OPA/ODN/68781/17RZC, soud dále zjistil, že žádosti žalobce o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, který mu byl uložen příkazem magistrátu, bylo vyhověno. Toto nové rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 6. 2018, neboť se žalobce dne 25. 6. 2018 písemně vzdal práva na odvolání. Dne 27. 6. 2018 byla žalovanému doručena žádost žalobce o vrácení řidičského oprávnění po upuštění od výkonu zbytku trestu nebo správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. V odůvodnění žádosti žalobce uvedl, že zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel mu byl uložen dne 28. 2. 2018 příkazem magistrátu sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, který nabyl právní moci dne 28. 2. 2019. Dále uvedl, že rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018, sp. zn. MM/OPA/ODN/68781/17RZC, které nabylo právní moci dne 25. 6. 2018, bylo upuštěno od výkonu zbytku trestu. Součástí spisového materiálu je rovněž posudek o výsledku dopravně psychologického vyšetření ze dne 27. 6. 2018, ev. č. 555, který vypracovala PhDr. H. H., a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel vystavený dne 26. 6. 2018 MUDr. M. Š. v. z. MUDr. A. L. Dále je zde založeno rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2018, č. j. ODSH 3616/2018 HF-7, o vrácení řidičského oprávnění skupin AM, B1, B žalobci z důvodu upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Součástí spisové dokumentace je též již shora rekapitulovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 As 192/2020-33, jakož i rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 15 A 17/2019-45, kterým bylo rozhodnuto o tom, že žalovaný je povinen v řízení vedeném pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK vydat meritorní rozhodnutí do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V odůvodnění tohoto rozsudku pak bylo konstatováno, že v návaznosti na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v rozsudku ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 As 112/2020-36, soud shledal, že *„odpor žalobce podaný prostřednictvím jeho zástupce dne 27. 2. 2018 byl podán osobou k tomu oprávněnou a ve lhůtě pro podání odporu. Za takové situace nemůže obstát závěr žalovaného, že dne 28. 2. 2018 nabyl právní moci příkaz ze dne 15. 2. 2018, č. j. DN00279/2018/BalK (pozn. soudu - tj. příkaz sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK), který byl žalobci doručen dne 19. 2. 2018. Soud proto shrnuje, že žalovaný byl povinen rozhodnout o přestupku žalobce ve lhůtě stanovené pro jeho vydání. Jelikož tak žalovaný neučinil a ve věci přestupku žalobce nerozhodl, je v daném řízení nečinný. Z usnesení magistrátu ze dne 4. 5. 2021, č. j. MMUL/OPA/ODN/97382/2021/KabM, v právní moci dne 21. 5. 2021, se poté podává, že bylo podle § 86 odst. 1 písm. h) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit dne 22. 1. 2018 v 15:15 hod. v ulici Pražská v Ústí nad Labem, při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda, reg. zn. X, na němž nebyla umístěna přední registrační značka, neboť odpovědnost za přestupek zanikla. Žádostí o odstranění záznamu přestupku č. j. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK z evidenční karty řidiče ze dne 24. 5. 2021 poté magistrát požádal žalovaného o výmaz nadepsaného záznamu přestupku z evidenční karty žalobce, přičemž zde poukázal právě na nadepsaný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 A 17/2019-45 a v návaznosti na něj vydané usnesení magistrátu ze dne 4.*

5. 2021. Z evidenční karty žalobce ze dne 3. 5. 2022 je dále seznatelné, že zde záznam předmětného přestupku již není veden. Ze sdělení žalovaného ze dne 18. 5. 2022 zároveň plyne, že na základě příkazu magistrátu sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK byl proveden zápis přestupku do centrálního registru řidičů dne 26. 4. 2018 a na základě žádosti magistrátu o odstranění předmětného záznamu byl proveden jeho výmaz dne 24. 5. 2021.
14. Z výše uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že žalobcem tvrzený zásah žalovaného již netrvá, neboť žalovaný po podání žaloby odstranil namítaný záznam o spáchaném přestupku z registru řidičů z evidenční karty žalobce. Soud se proto v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, že zásah žalovaného byl nezákonný, když žalovaný naproti tomu uvedl, že pouze plnil povinnost stanovenou právním předpisem.
15. Otázka, zda bylo evidování údajů o přestupku žalobce ze dne 22. 1. 2018 v registru řidičů samo o sobě pojmově způsobilé zasáhnout do jeho práv, je tedy pro rozhodnutí o dané žalobě zcela zásadní. Pokud by totiž zápis v registru řidičů k zásahu do práv žalobce nebyl vůbec způsobilý, předmětná žaloba by nemohla být v tomto bodě úspěšná, neboť by nebyla splněna jedna z podmínek ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. K tomu je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-13, ve kterém byl vysloven závěr, že *„[z]ásah, spočívající ve stavu evidence v registru řidičů, uvádějící k osobě stěžovatele údaje o přestupcích jím spáchaných a o pokutách za tyto přestupky uložených, je zásahem trvajícím po celou dobu, kdy tyto údaje jsou součástí evidence. Lhůta pro podání žaloby proti tomuto zásahu podle § 84 odst. 1 s. ř. s. neuplyne, dokud zásah trvá.“* Zápis údajů v registru řidičů je tedy dle judikatury Nejvyššího správního soudu způsobilý zasáhnout do práv žalobce, a tudíž je možné proti tomuto zásahu podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.
16. V tomto kontextu soud rovněž uvádí, že podle nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. II. ÚS 599/02, je původcem zásahu ten orgán veřejné moci, který údaj do příslušného informačního systému zanesl. Na daný názor Ústavního soudu poté myšlenkově navázal Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 68/2018-26, z něhož plyne, že *„[o]becní úřad obce s rozšířenou působností, který vede registr řidičů, je správním orgánem odpovědným za zásah do práv osoby, k níž jsou či byly v tomto registru vedeny nesprávné údaje. Je odpovědný za vedení registru řidičů a za správnost údajů zaznamenaných v této evidenci i v případech, kdy rozhodnutí, na jejichž základě byly tyto záznamy učiněny, byla zrušena. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že jiný orgán veřejné správy nesplnil včas či vůbec svou povinnost oznámit orgánu odpovědnému za registr řidičů zrušení podkladových rozhodnutí. V souladu se zásadou dobré správy obsažené v § 8 správního řádu je na veřejné správě, aby zajistila informovanost mezi svými orgány tak, aby nedocházelo k porušování práv jednotlivců. Nedostatečná součinnost orgánů veřejné správy nemůže jít k tíži jednotlivce. Je-li v žalobě na ochranu před nezákonným zásahem namítáno nezákonné evidování záznamů v registru řidičů, není možné uzavřít, že orgán odpovědný za vedení registru řidičů není pasivně legitimován, a to bez ohledu na případnou odpovědnost jiných správních orgánů, které nedodržely svou oznamovací povinnost.“* V předmětném případě se tedy jednalo právě o žalovaného, který údaje do registru řidičů zanesl.
17. V rozsudku ze dne 26. 8. 2019, č. j. 1 As 40/2019-40, pak Nejvyšší správní soud v kontextu argumentace zásadou presumpce správnosti aktů veřejné moci vyložil, že žalobci *„nelze klást k tíži pochybení správních orgánů spočívající v nesprávném zhodnocení včasnosti odvolání a vyznačení právní moci na rozhodnutí o spáchaní přestupku. Jakkoliv žalovaný v době, kdy záznam o spáchaném přestupku provedl, o těchto pochybeních nevěděl či ani vědět nemohl (a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

nelze mu tak vytýkat, že by snad postupoval svévolně), nic to nemění na skutečnosti, že tento záznam postrádal dostatečný podklad v podobě pravomocného rozhodnutí správního orgánu o spáchání přestupku, a byl proto učiněn v rozporu se zákonem. Krajský soud správně uvedl, že žalovaný je povinen vést v registru správné údaje o řidičích a za evidenci obsaženou v registru řidičů nese odpovědnost (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 68/2018-26). Nezákonný zásah je mu proto plně přičitatelný i po dobu, kdy ještě nevyšlo najevo, že rozhodnutí o spáchání přestupku není pravomocné.“

18. V kontextu řešeného případu žalobce namítl, že odkazovaný příkaz doposud nenabyl právní moci, neboť proti němu podal řádně a včas odpor, přičemž současně s žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podal i žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, jelikož o podaném odporu dosud nebylo rozhodnuto.
19. Otázka, zda žalobce podal řádný a včasný odpor, nemůže být řešena v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, nýbrž v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, či nálezný Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13). V tomto ohledu je však třeba zdůraznit již výše konstatovaný závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v dané věci, že zdejší soud bude v tomto řízení vycházet ze skutečnosti, že příkaz, na základě něhož byl záznam do registru řidičů proveden, nenabyl právní moci. Z výše popsaného je také zřejmé, že žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti magistrátu, přičemž rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 15 A 17/2019-45, bylo k této žalobě rozhodnuto, že žalovaný je povinen v řízení vedeném pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK vydat meritorní rozhodnutí do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Soud tak v odkazovaném případě konstatoval, že odpor žalobce podaný prostřednictvím jeho zástupce byl podán osobou k tomu oprávněnou a ve lhůtě pro podání odporu. Za takové situace tedy neobstál závěr magistrátu, že dne 28. 2. 2018 předmětný příkaz nabyl právní moci.
20. Zdejší soud tudíž v nyní projednávané věci shrnuje, že vzhledem ke skutkovým okolnostem a popsaným judikturním závěrům byl žalovaný odpovědný za záznam v registru řidičů po celou dobu jeho evidence, pro nějž neměl způsobilý podklad, jelikož příkaz magistrátu ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, o spáchání přestupku ze dne 22. 1. 2018, nikdy nenabyl právní moci, jak už bylo shora uvedeno.
21. Na základě těchto faktů tedy soud uzavřel, že evidence daného přestupku v registru řidičů v evidenční kartě žalobce byla nezákonným zásahem (výrok I. tohoto rozsudku), neboť byla učiněna na základě nezpůsobilého podkladu pro provedení záznamu do registru řidičů podle § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu.
22. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval. Pouze pro úplnost lze v tomto ohledu poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu - např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35.
23. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud výrokem II. rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první a podle § 110 odst. 3 s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě a řízení o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 3. 6. 2020, č. j. 15 A 245/2018-48, v celkové výši 20 600 Kč. Náhrada se skládá ze zaplacených Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudních poplatků za žalobu ve výši 2 000 Kč a za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta, v řízení o žalobě po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), [tj. převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby a repliky – 2 x § 11 odst. 1 písm. d) AT], jakož i z částky 3 100 Kč za jeden úkon právní služby téhož právního zástupce žalobce v řízení o kasační stížnosti [tj. podání kasační stížnosti – § 11 odst. 1 písm. d) AT], a z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů právního zástupce žalobce [tj. čtyř režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT]. Náhradu nákladů řízení je poté žalovaný povinen uhradit v obvyklé lhůtě.

24. Naproti tomu soud žalobci nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení v podobě cestovného, za promeškaný čas a účast na soudním jednání dne 16. 6. 2020. Jak totiž plyne z obsahu soudního spisu, žádné takové jednání soudu nebylo ve věci konáno, když bylo prvotním rozsudkem zdejšího soudu v řešeném případě rozhodnuto dne 3. 6. 2020 bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž žalobce s tímto postupem vyslovil souhlas konkrétně podáním ze dne 2. 6. 2020.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. června 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu